

Se o novih predpisih o nagrajevanju



Sporočamo vam, da bo letni občni zbor pododbora Združenja rezervnih oficirjev mesta Trbovlje v četrtek, 3. marca t. l., ob 17. uri v dvorani restavracije „Turist“ na Vodah. Odbor.

Spored: slavnostni govor, recitacije, nastop pevskega zbora in mladinskega tamburaškega zbora »Svobode II«.

Vstop prost — vljudno vabljeni vsi!

Občni zbor KSS v Zagorju

Tudi lansko leto je bilo uspešno

Z delom Krajnovega sindikalnega sveta v Zagorju v preteklem letu smo lahko zadovoljni saj je bil napravljen precejšen korak naprej od leta 1953.

Krajnove sindikalni svet je v letu vključeval v svoje vrste 3803 delavce in uslužbenke od skupno 4072, kolikor jih je v Zagorju zaposlenih. Poleg tega pa je organizirano v Zagorju in okolici še 923 upokoencev. S številom včlanjenih pa ne moremo biti zadovoljni, zlasti ne pri obrtnih delavcih, kjer je strokovno organizirano le 69% delavcev. Še slabše pa je pri ljudeh, ki so v službi v trgovinah od katerih je strokovno organizirano komaj 45,7%.

Na področju delavskega samoupravljanja je bil dosežen velik uspeh. Sindikalne organizacije so pomagale pri izvedbi tega upravljanja, dve sindikalni podružnici (pri rudniku separaciji, pri ostalih obrtnih delavcih) pa sta bili pohvaljeni in nagrajeni. Kljub temu pa je samoupravljanje v nekaterih manjših podjetjih samo na papirju, kajti nekateri upravniki so še vedno absolutisti.

Mnogo so delegati razpravljali o novem plačnem sistemu. Bil so mnenja, da bodo morale sindikalne organizacije skrbeti, da bodo norme realne. Posebno težko je sestavljati tarife pravilnik v rudarstvu, kajti na rudniku ne moremo vedno postaviti n. reči: toliko boš napravil in toliko zaslužil. Če b. tako ravnali, bi naš rudar, ki pride na delo v jarno, po 35 letih truda polnega dela zaslužil 285 din, ko pa bi stopil v služni pokoj, bi spet dobil 285 dinarjev. V rudarstvu bo treba tarifno politiko reševati drugače. Zato je bil sprejet sklep, da bo KSS sodeloval pri sestavi novih tarifnih pravilnikov in sodeloval pri normah.

Pri razpravi o dvigu življenjskega standarda so bili delegati mnenja, da je to raven mogoče dvigniti samo na račun mehanizacije in organizacije dela, ne pa na račun mišic. Govorili so nadalje o sodelovanju sindikatov s SZDL, o pomoči delavskim prostovoljnim društvom, o uvažanju delavske mladine v športna in kulturna društva.

Predložen je bil predlog, da bi rudniško samopomoč ki deluje v okviru sindikata rudarstva, prenevali na KSS in bi veljala za vse delavce na področju bodoče zagorske komunne Sklenj, so. da se bodo o tem vprašanju pomerili s člani sindikalnih podružnic. Vendar pa je pozdravilo to zamisel, kajti znesek, ki bi ga dobili prizadeti, bi bil na ta način večji. Prav tako so razpravljali o rudarski godbi na pihala, ki deluje v okviru DPD "Svoboda II", ki naj bi se razširila na vse področje zagorske komunne. S tem v zvezi naj bi se premenovala v delavsko godbo. Ob tej priložnosti je bilo ponovno načeto vprašanje nakupa prepotrebne novih pihal za to godbo. Morda bodo letos to vprašanje ob pomoči vseh prizadetih končno rešili.

Razpravljali so tudi o delu socialnega zavarovanja in zdravstva v Zagorju. Sindikati morajo imeti v pogledu socialne politike pomembnejšo vlogo. Govorili so tudi o higijensko-tehnični zaščiti v Zagorju, o številu nesreč pri delu o zboljšanju delovnih pogojev v naših

podjetjih. Fluorografski pregled prebivalstva v Zasavju je pokazal, da smo glede tuberkuloznih obolenj v našem kraju na najslabšem v vsej Sloveniji. Zato bo treba v tem pogledu voditi odločno zdravstveno politiko.

Kontrola Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje na terenu je pokazala, da nekateri delavci izkoriščajo bolniški dopust v razne druge namene. Tako je na primer nek delavec vzel bolniški list nato pa je vozil oremog, spet drug je šel dan zvonit, namesto da bi bil v postelji, če je bil res bolan. Take in podobne izkoriščevalce so zavarovanja bi bilo treba izročiti sodni in obravnavati, ki naj bi jih kaznovala z globo 10.000 d.n.

Govorili so tudi o napotku mladine v nove poklice, kajti

edino na ta način bomo znali brezposelnost mladine. Ostro so grajali nadalje dvojne zaslužkarje v naših podjetjih. Prav tako so izrazili željo, da bi v Zagorju čimprej začeli graditi javno kopališče in ostale športne objekte. Precej je bilo graje na račun majhnih uslužbencev podjetij, ki igrajo danes do našega delavca še celovsko vlogo.

Ob koncu so sklenili, da bodo sindikati sodelovali na pripravah za praznovanje 10. obletnice osvoboditve Jugoslavije. Vso pozornost bodo posvečali kulturnemu dvigu članstva, nudili pomoč pri ustanavljanju komun, skusali bodo povečati produktivnost v podjetjih, delali na ureditvi kadrovskega vprašanja ter skušali pridobiti še neorganizirane delavce v sindikat.

Opozorilo zavezanecem prispevka za socialno zavarovanje

S predpis, o zdravstvenem zavarovanju delavcev in uslužbencev so uvedene nove evidence zdravstvenega zavarovanja. V zvezi s tem opozarjamo zavezanec prispevka za socialno zavarovanje na sledeče dolžnosti:

1. gospodarske organizacije (podjetja, obrti in zadrage), banke, državni organi, zavodi in družbene organizacije morajo v osmih dneh prijavit pristojnemu organu socialnega zavarovanja začetek svojega poslovanja, v istem roku pa tudi spremembe danih podatkov kakor tudi prenehanje poslovanja. Izjemno morajo naštetih zavezanec prispevka, ki bodo poslovali na dan 1. marca 1955, najpozneje do 15. marca 1955 predložiti prijavo o začetku poslovanja zavezanca prispevka;

2. vsi zavezanec prispevka brez izjeme (podjetja, obrti, zadrage, banke, državni organi, zavodi, družbene organizacije in zasebni delodajalci) morajo vsakogar, ki nastopi delo ali si pridobi svojstvo, ki daje pravico do zdravstvenega zavarovanja, prijavit v osmih dneh od začetka zavarovanja organu socialnega zavarovanja, v primeru izstopa z dela ali izgube svojstva zavarovanca pa prijavit prenehanje zavarovanja, kakor tudi vse spremembe v zavarovanju, ki vplivajo na pravice zavarovanca. Za vsako osebo, ki bo zavarovana na dan 1. marca 1955, morajo zavezanec prispevka predložiti prijavo zavarovanja najpozneje do 15. marca 1955. Prijavit je treba vse osebe, ki so v delovnem razmerju ali imajo svojstvo zavarovane osebe (10. in 11. člen zakona ter 1. člen Uredbe o izvajanju zakona o zdravstvenem zavarovanju). Če je neka oseba zaposlena pri dveh ali več zavezancih prispevka, mora prijavo zavarovanja predložiti vsak posamezni zavezanec prispevka. Prijavitelj je treba tudi zaposlene upokojene in invalide ne glede na to, koliko ur dnevno so zaposleni. Prijavo zavarovanja mora zavezanec prispevka predložiti tu:

di tedaj, če ni gotovo, ali je zavarovanje obvezno ali ne. V tem primeru se na prijavi izraziti dvom in navede razlog za tak dvom. Zasebni delodajalci so dolžni predložiti prijave zavarovanja na novih obrazcih ne glede na to, da so pri njih zaposlene osebe, že prijavljene po prejšnjih predpisih;

3. za osebe, ki bodo zavarovane na dan 1. marca 1955, so dolžni zavezanec prispevka — razen družbenih in zadrugnih organizacij ter zasebnih delodajalcev — poleg prijave zavarovanja predložiti še izpolnjen osebni karton zavarovanca;

4. prijave je treba predložiti onemu organu (zavodu, podružnici, izpostavi) socialnega zavarovanja, na katerega območju opravljajo zavezanec prispevka oz. njihovi obrti ali obratniki svoje delavnosti, iz katere izvira obveznost plačevanja prispevka za socialno zavarovanje. Podrobnejše informacije, kakor tudi vse potrebne tiskovine dobijo zavezanec prispevka pri organih socialnega zavarovanja. Da bodo prijave pravočasno predložene, priporočamo zlasti večjim gospodarskim organizacijam in ustanovam, da že pred 1. marcem 1955 zahtevajo pri pristojnih organih socialnega zavarovanja svojo novo katastrsko številko in vse potrebne obrazce;

5. zavezanec prispevka — razen zasebnih gospodarstev — morajo voditi evidenco zavarovanih oseb. Ta evidenca mora za vsako zavarovanje osebno obsegiati podatke, ki so navedeni v 75. členu Uredbe o izvajanju zakona o zdravstvenem zavarovanju (Ur. list FLRJ št. 55-54). Posebni obrazci za to evidenco niso predpisani;

6. zavezanec prispevka so še nadalje do 30. junija 1955 dolžni predlagati mesečna poročila o uporabi pravic na podlagi socialnega zavarovanja (obrazec E-5). Opušijo pa lahko po 1. marcu 1955 predlaganje poročil o trajanju zaposlitve (obrazec

IZ LITIJ IN OKOLICE

Litijani ob krsti narodnega heroja Nestla

Ob prezgodnji izgubi narodnega heroja tov. Toneta Okrogarja — Nestla iz Zagorja, je zastal dih tudi Litiji. Saj je bil ta vnet, neugnani borec s svojo usodo navezan na naše kraje že od vseh začetkov borbe proti okupatorju. Tedaj je bilo Nestlu komaj 17 let, pa se je že vključil v protifašistično borbo. Že kmalu po okupaciji so ustanovili proletarizacijo iz Zagorja, Trbovelj in drugih zasavskih krajev revirsko četo. Ta borbeno enota je potrebovala orožje, municije in drugo vojaško opremo. Aktivisti OF v Litiji in okolici so zbrali orožje in municijo v aprilskih dneh leta 1941, ko so razpadle vojaške enote stare Jugoslavije v Litiji, Zavrstniški dolini, Smartnem, na Pilu in drugod. Odvrženo orožje in municijo so poskrili in jo potem pošiljali v revirje. Med Skojev-

ci, ki so hodili v Litijo po opremo, je bil tudi Tone Okrogar — Nestl. Mnogo poguma je bilo treba takrat za tak nevaren posel. Nestl je bil med tistimi, ki si je v naši okolici pridobil največ vezi in simpatij, zlasti takratnega okrajnega komisarja tov. Ignaca Strlekarja — Jožeta in drugih.

Nestlova pogreba v Zagorju se je udeležila velika množica Litijanov, predstavnikov množičnih organizacij in delovnih kolektivov. Odbor Zveze borcev, na čelu s predsednikom tov. Francetom Gorenjcem — Planinskim pa je položil k Nestlovi krsti krasen venec s trobojnic. Tako so počastili spomin junaka, ki se je že kot mladenič boril za svobodo.

Litijani v Radiu Ljubljana

Kot kulturni kronisti zapisujemo, da so v zadnjem času oddajali v Radiu Ljubljana nekaj pesmi, ki so jih zapeli mladi pevci litijskega gimnazijskega zbora, ki ga vodi tov. prof. Venero Korošec. Te pesmi je Radio Ljubljana posnel na magnetofonski trak in jih hranil v svojem arhivu.

V nedavni literarni uri pa je Radio Ljubljana recital pesmi litijskega krajanina in člana Društva Slovenskih književnikov tov. Jožeta Smita.

Eden ali dva jezika v naših gimnazijah?

Profesorji iz okraja Ljubljana okolica, kjer so včlanjeni tudi profesorji litijske gimnazije, so zborovali te dni v Kamniku. Na dnevnem redu so bili razni problemi našega šolstva, zborovalci pa so se tudi porazgovorili o težavah pri šolskem delu. Med drugim so tudi načeli vprašanje, ali se naj v naših gimnazijah poučujeta eden ali dva tuja jezika. Do končnega sklepa še niso prišli; o tem perečem problemu se bodo porazgovorili še na prihodnjem zborovanju, kamor bodo povabili še druge strokovnjake.

Da je treba prav v pogledu poučevanja tujih jezikov uvesti čimprej, enotnost, vedo zlasti stari litijski dijaki. V zadnjih letih so poučevali na litijski nižji gimnaziji poleg slovenske in srbske ter hrvaščine tudi ruski in francoski jezik, sedaj pa tudi nemščino. Tak »ba-

bilon» pa je velika ovira za dijake ob preselitvah staršev; čisto se zgodi, da na gimnaziji v novem službenem mestu poučujemo drug jezik, kar povzroča velike stitnosti. Zatorej je res nujna ureditev vprašanja tujih jezikov, v šolstvu so vse take mešanice velikih ovir.

Glasbena šola bo nastopila na litijem festivalu

Okrajni svet za prosveto v ljubljanskem okoliškem kraju je sklenil, da bo 25. maja, ob rojstnem dnevu maršala Tita, okrajni festival v Litiji. Na tej veliki kulturni manifestaciji bodo sodelovali mladinski pevski zborji iz vsega okraja, kjer deluje 17 gimnazij. Razen teh bo nastopila tudi litijska Glasbena šola.

O tej mladi učni ustanovi, ki je bila ustanovljena lansko leto, naši ljudje še vse premalo vedo, čeprav je že nekajkrat javno nastopila. Pred festivalom bomo o tej šoli, ki jo vodi zagorski rojak direktor tov. Slavko Korošec, objavili poseben članek.

Vsem naročnikom

„Zasavskega vestnika“

„Zasavski vestnik“ prinaša zdaj že tri leta stalna poročila, tudi iz Litije in okolice. Informira vas tedensko o mnogih novicah iz naše doline. Vsak naš naročnik naj skuša pridobiti „Zasavskemu vestniku“ vsaj še enega naročnika. Nekateri so naročili na Z. V. tudi svoje prijatelje v Ameriki in drugih državah. Tako jih najbolj povežejo z dogodki v stari domovini. Storitve tudi v letno naročnino lahko poravnate pri tov. Marianu Oblaku, blagajniku Narodne banke v Litiji. Ne pozabite na nagradno tekmovalnjo!

6. marca bo odprt litijski zdravstveni dom

Za Litijo in ves okoliš bo velikega pomena novi Zdravstveni dom, ki bi moral biti sklenjen že lansko jesen ob Dnevu renubilke. Razni tehnični zadržki pa so zavirali dograditev do takrat. Ker je sedaj Zdravstveni dom dovršen, bo njegova slovesna otvoritev 6. marca. — Ta ustanova bo služila tudi vsem okoliškim krajanom bodoče litijske komunne.

Na Dobrni so zelo aktivni

Odkar ma »Svoboda« Na Dobrni lepo urejene prostore, se je kulturnoprosvetno in društveno življenje močno razmahnilo. K temu je v nemali meri pripomoglo tudi dobro vodstvo krajevnega SZDL, ki je znao pritegniti članstvo k delu na različnih področjih. Dobro so na Dobrni organizirali debatne večere, ki jih majno v svojem Domu vsak teden. Poleg domačih vprašanj razpravljajo na teh večerih tudi o svetovnih dogodkih in politiki ter si tako širijo svoje obzorje.

Na Dobrni so nadalje že postavili odbor za proslavo 10-letnice naše osvoboditve. Pripravlja se tudi na proslavo Dneva žera, ki bo dne 8. marca v Domu »Svoboda« na Dobrni. Za to slovesnost

je dramski odsek »Svobode« nastudiral igro »Mat« Da se članstvo izpolni v ideološkem pogledu pripravljajo »Svoboda« politično-ideološki tečaj, ki bo trajal več mesecev. Prav tako bodo imeli tamkaj redna tedenska predavanja; v načrtu so predavanja iz gospodarstva, iz zdravstvenega področja, prosvete itd. — Na Dobrni delajo drug z drugim, prosvetarji s športniki, s SZDL in ostalimi, zato so tudi že nekaj ustvarili. Če jim bo letos uspelo, da si za Dobrno preskrbe še kinoposredstvo, potem bo društveno življenje tamkaj še bolj živo in veselo. — Sportniki iz Dobrne bodo imeli svoj letni občni zbor dne 6. marca dopoldne.

Kadar dva Pacifiški ocean se otok San Lazaro skoraj popolnoma zgubi v penah. Ribiči takrat posedajo doma pred svojimi kuhinjami in n. h. v pogledu plašno božajo brezmerne hrumece oceana pred seboj. Na otoku je vse tiho, ko da čakajo vodne ure. Zupnik hodi po vasi in nagovarja ljudi k molitvi, toda ribiči ostanejo mirni in molče. Slani župnik se jezi, ko vid da njegove pobožne besede nič ne zaletajo, se zgubi v župnišču in ga do nedelje ni na plano. Ljudje pa so v svojem romantičnem veselju, čim preneha nevihta in izhlapi vlagla iz zemlje v žarke začnega sonca.

Tu je Mehika. Toda otok San Lazaro je njen poseben del. Preko due sto let živi na njem Volto rod, najbolj spoštovan od vseh vaščanov, hkrati pa tudi najbolj stromašen med njimi. Edino bogatstvo, ki ga ima Pedro Volta, je stara, od črnov razjedena barka, ki b. že zdavnaj razpadla, če bi je Pedro ne bil sprotili popravilja usako leto. Tako pa le lahko ribari z njo in se neke ko preživlja. Zelo je stromašen in vendar se mu zdi, da na otoku ni srečnejšega človeka od njega. Pedro Volta ima enajst otrok, osem fantov in tri deklet. Najmlajši med njimi je Elija, fant, ki pomeni nekaj posebnega na otoku San Lazaro, vsaj tako pravijo ljudje, celo monsignoru Brondesi je bil všeč, zato se je odločil, da ga pošlje v Guadalarajo, v Mehiko, v gimnazijo. Takrat je bilo Eliji deset let in štiri leta se ni vrnil iz Guadala-

jare na otok San Lazaro. Med tem časom mu je umrla mati, a mu tega ni hotel nihče »poročiti«, da bi bil prišel na pogreb. Monsignor Brondesi si n. hotel delati »stroškov stari Volta pa je bil prevečen, da bi malemu Eliji lahko plačal tako dolgo pot, kol je od Guadalaraje do otoka San Lazaro. Ko so mu sporočili, da mu je umrla mati, se je Elija jokal, toda na to žalost je kmalu pozabil.

Nekoga dne ko se je vračal iz šole, je v del pri hotelu »Imperial« nekaj elegantno oblečenih ljudi, ki niso govorili njegovega jezika. Vso pot do doma je razmišljal o njih in se naslednji dan in potlej pozneje. Zapomnil si je nekaj besedi in v šoli je vprašal, kaj pomenijo. Profesor mu je objasnjal, da so to bili Američani, gotovo izletniki iz sosedne Kalifornije.

»Gospod profesor, ali b. lahko naučil angleškega jezika?« je vprašal Elija svojega profesorja španščine, ki se je na Elijo vprašanje samo nasmešnil in skomignil z rameni. Toda deček ni imel miru pred to veliko željo, da bi se naučil angleščine.

»Kaj pa misliš da ti bo koristila angleščina, če bi se je tudi kdaj naučil?« ga je vprašal profesor.

Elija se je stisnil v svoj suknjič in dejal:

»Gospod profesor, če bi znal angleško, bi šel lahko v Kalifornijo. Tam mnogo zaslužijo in ko bi imel dovolj denarja, bi se vrnil domov k očetu na otok San

Lazaro in kupila bi nov čoln. Morda bi se zgradila nova hiša. Hiša, ki v njej živimo, je že stara in majhna. Je mati je vedno želela, da bi imela večjo hišo.

»In zato bi se rad naučil angleškega jezika?«

»Da, gospod profesor, zato!«

Elija je bil v šoli vseskozi odličen dijak. V četrtem razredu

ščala podoba mehške zemlje in stromašnega ljudstva. Tudi brada mu je začela rasti in pustil je male ozke brke, da bi bil videti bolj moški.

Cantasin je bil Elija zelo všeč, čeprav je vedela, da bi je Elija ne hotel nikoli ljubiti, ker je bil od njega za cel dve leti starejša. Toda ko se je Elija

Tone Zagorec

NAZAJ POD VROČE SONCE

gimnazije so pričeli z učenjem angleščine, kar je malega Elijo zelo navdušilo. V enem letu in pol je znal že toliko da se je lahko brez težav pogovarjal z dijaki iz višjih letnikov. To mu je bilo nad vse všeč. Skoro vsi profesorji pa so se čudili njegovim trdim volji.

Ko se je po dobrih štiri letih vrnil na otok San Lazaro, so ga vsi ljudje občudovali. Zdelo se jim je, da se je v teh štirih letih v Guadalaraji neverjetno mnogo naučil. Tudi oblečen je bil po mestno, brez velikega slavnika na glavi, v lepi bel srajci in dolgih črnih, tesno ukrojenih hlačah. Obraz se mu je svetil, ko da je z bronza dolgi črni lasje so mu kdaj pa kdaj zlezli na oči, v katerih je stalo nekaj vročega, neugnanega. V njegovih nemirnih očeh se je ble-

urnil v Guadalarajo, mu je vedno pošiljala pozdrave in ga spominjala, kako lepo je bilo takrat, ko sta se kot otroka igrala skupaj pri Voltovem vodnjaku.

Nekoga dne, ko je bil Elija že v sedmem razredu o mnazije, ga je njegov profesor angleščine silno iznenadil. »Elija,« mu je dejal profesor, »ali bi želel, da se z nekom dopisuješ iz Kalifornije?«

Elija so se zasvetile oči od presenečenja. Tisti trenutek se je spomnil, kako je pred leti pripovedoval svojemu profesorju španščine, da b. šel rad v Kalifornijo, da bi zaslužil toliko denarja, da bi z očetom kupila nov čoln in bi morda zaslužil celo toliko, da bi popravil hišo. V Eliji so spet oživele te misli.

»Da gospod profesor rad bi si dopisoval z nekom, da bi se bo-

lje naučil angleškega jezika,« je ves zadovoljen dejal Elija.

»Potem pa vzem: tole pismo in ga prečitaj!« in profesor mu je stisnil v roko majhno pismo, o katerem jebral.

»Čeprav nedaleč od moje domovine si nad vse želim dostavati s kakšnim dijakom z vaše gimnazije. Že od nekdaj sem ljubila Mehiko in vaše ljudstvo, zato b. si v vaši deželi zelo rada našla vaji enega dobrega prijatelja. Ime mi je Janet Wagster. Pretekli mesec sem dopisovala šestnajsto leto. Sem edina hči Williama Wagsterja, lastnika ladjedelnice v New Orleansu v Louisiana. Z materjo živim v San Diegu, kjer imamo svojo vilo.

Ce se bo kdo odzval moji želji, bova enkrat lahko preživel skupaj svoje počitnice tu v Kaliforniji, ali pa bom jaz prišla k vam v Mehiko. — Janet Wagster.

Elija se je zdelo, da je najprej nečlovek na svetu. V tistem trenutku je skoval v sebi neštivilno načrto, ki pa se mu na koncu niti eden ni zdel kaj prijetnega. Morda bom pa enkrat odšel Kalifornijo, ko dokončam gimnazijo, saj San Diego ni tako daleč od mehške meje, si je mislil Elija.

Iz šole je tistega dne prišel domov iz šole, je takoj po kosilu uzel v roke papir in pero ter začel pisati:

»Spoštovana gospodična Janet, ime mi je Elija Volta. Rodil sem se na San Lazaro, majhne otoku, za katerega se ljudje bo-

jejo, da bi ga ocean ne zbrisal svoje gladine. Moj oče sticer milijonar, je pu najuglednejši ribič na otoku San Lazaro. Imamo tudi svojo r. b. barko, na kateri zelo radi pojemo ob večerih stare španske popevke in če kdo poleg zabrenka na kitaro, je naše razpoloženje še večje. Ljubim svojo domovino, da čeprav je siromahna tega otoka, na katerem živim, ne bi zamenjal za vse zaklade sveta. Mati mi je nekoč dejala, da se v domovini peče najljubši kruh. Takrat ji kol otrok tega nsem verjel, danes pa vem, da je imela prav, ko mi je tako dejala. Ko bom končal gimnazijo se bom potrudil da bom čimveč koristil svoji deželi.

Srečen sem, da vam lahko pišem prav jaz, in trudi se bom, da boste prejeli mojih psem čim natančneje spoznali mojo domovino, tisti lepi otok, na katerem sem se rodil, kjer je vsaka stvar posebej zanimiva, n. ko boste vse to spoznali, takrat vam tudi jaz ne bom več tuj. — Elija Volta.

Tako so začela romati Janetina in Elija na pisma iz Guadalaraje v San Diego in spet nazaj v Mehiko. Njuna pisma so postajala vse pristranejša, toda zdelo se ji je, da se vedno, ko da sta si popolnoma tuja, le njuni zemlji da se objemata in ljubita med seboj. Tudi svoje fotografije sta si izmenjala in ni ga bilo dne, da jih ne bi imela pred seboj in občudovala drug drugega.

(Dalje prihodnjik)

Josip Brinar:

PIONIRSKI KOTICEK

(Nadaljevanje)



Lisica je odprla in zaloputnila vrata, poružila z zapahom, a nato ostala v veži. Ko je vse utihnilo in je volk vnovič jel smrčati, je smuknila po lestvici, po njej pa na polico k pisniku — in »mlask! mlask!« po maslu. Sele ko je zora zasvetila skozi špranjo, se je vrnila v izbo.

A volk jo je vprašal: »No, botra, kaj je dobrega?«
»Ej, prvenček je, dragi strček, prvenček!«

Drugo noč je bila lisica prav tisto zvijačo ponovila: nalizala se je masla, poružila z zapahom in se nato ogasila volku.
»No, botra, kaj pa je danes novega?«

»Ej, sredinček je, dragi strček, sredinček!«

Tudi tretjo noč je lisica spet jela volka ter mu zatrljevala na njegovo vprašanje: »Postružek je, strček moj, postružek!«

Nekaj dni pozneje pravi volk lisici: »Čas bi že bil, botra, da napraviva veliko botrino, kakor sva se bila domenila. Treba bo pripraviti mesa, a zabele nama tako ne manjka; saj imava menda še poln piskec?«

»Seveda, za meso se je treba pobrigati; maslo si pa tako sam shranil in s te visoke police ti ga gotovo nihče ne ukrade!«

Odpravila sta se lov, a to pot vsak na svojo roko. Volk je prinesel zatrenano jagnje ter privlekel za uhlje tolstega pujska, lisica pa je nanosila pišk in piščancev. Vse je bilo že pri-

RESITEV NAGR. DOPOLNILNICE IZ PREJŠNJE STEVILKE

Nagradna dopolnilnica v prejšnji številki našega lista je bila za naše pionirje pretežka, saj nismo dobili na to našo uganko proti pričakovanju nobene rešitve. — Rešitev besedne dopolnilnice se glasi: SLIKA — IKAR — MRAK — OSEL — NANA — JENA — EPIKA — NADA — KOSA — OMARA — SIMON JENKO.

Ker podelitev nagrade rešitelju uganke odpade smo se odločili, da damo to knjižno darilo najboljšemu učenecu osnovne šole v Kolovratu v prvem polletju letošnjega šolskega leta. Unraviteľstvo je šole prosimo, da sporoči ime in priimek tega učenca ali učenke, ki naj potem o priloženosti pošlje v naše uredništvo po knjižno darilo. — Uredništvo.

NAGRADNA UGANKA ZA PIONIRJE

No — ker je bila zadnja naša uganika pretežka, uganite sledečo uganiko:

Belo je ko goska, hodi kakor goska, dere se ko goska, vendar pa ni goska.

Kaj bi bilo to? Tisti, ki so bistre glave, bodo zanesljivo našli odgovor na naše šaljivo vprašanje.

Pravilne rešitve, ki jih bomo zelo veselili, nam pošljite do nedelje, dne 6. marca opoldne. Seveda bomo tudi to pot nagradili izžrebanega rešitelja uganke z leno knjigo.

pravljen, za pirovanje, le z maslom je bilo treba še zabeliti; kdo bi tudi o velikem prazniku jedel rodo in nezabeljeno!

»Strček,« pravi lisica, »pojdi no in prinesi masla!«

»Precej, precej, botra, hitro ti ga prinesem!« odvrne volk, hiti v vežo ter se vzpne na polico. Toda ko vzame piske v roke, vidi, da je prazen — a o maslu ne sluha ne duha? ...

Kdo ga je snedel? ... »Botra, ti si ga polizala!«

»Kaj robantiš, strček? ... Jaz masla še videla nisem. Tem manj, da bi ga bila povohala! Saj si vendar sam postavil piske na visoko polico; to pa tudi veš, da jaz ne dosežem tako visoko. Najbrž si ga sam polizal, a zdaj bi rad krivdo name zvalil!«

»Tako — če ga ti nisi, kdo ga je pa pomlaskal?«

»Saj sem že dejala: gotovo ti sam! Le lepo tiho bodi, mene ne ukanjš!«

Volk se jame rotiti, da masla ni niti povohal niti se dotaknil piskec.

»Nehaj že vendar šentovati! Mene že ušesa bolijo!« pravi lisica. Kmalu bova videla, kdo je kriv! Kdor je maslo pojedel, temu se bo tudi raztopilo. Treba je le, da peč dobro zakuriva, midva pa leževa zbočki na toplo. Kmalu se izkaže resnica! Samo prazni piskec mi še daš poprej, da ga spravim!«

Volk ji je dal piske, a ona ga je skrivoma ostrgala s šapico. Nato sta legla k peči. Lakotniku je toplota prav ugajala in kmalu je zadrmlal in zahrkal. Zvitorepka pa je jela gladiti volka z omastjeno tačico, da je bil kmalu po trebuhu ves masten.

»Kaj pa delaš, botra, hm?« je vprašal volk, ko ga je predramilo drganje.

»Kaj delam, praviš? Tebe gledam, kako se ti maslo cedi iz trebuha. Le potipaj se po

lakotnicah, ves si že masten! Ali nisem rekla, da se izkaže resnica? Kako bi se neki maslo ocedilo iz tebe, če bi ga ne bil ti polizal? In svojo krivdo bi še rad zvalil name! Ti zviti tat, ti, kako se je delal nedolžnega! Naposled je pa vendar zmagala resnica in pravica!«

Volk se je potipal po lakotnicah in kolkih; ko pa je videl, da je res masten, ga je bilo sram; podhuljeno je pogledal po sebi ter molčal.

(Dalje prihodnjic)

Alpinisti so naikvalitetnejši del planincev!

(Z občnega zbora PD Hrastnik)

V soboto, 19. februarja, je poglavalno obratno svojega lanskega leta delo Planinskega društva v Hrastniku iz poročil smo zvedeli, da šteje to društvo danes 398 članov, od tega mladincev in mladink 32 ter 31 pionirjev, kar pa je za bodočo delo društva premalo. Iz poročila smo nadalje posneli, da je društvo tudi tem članom posvečalo premalo pozornosti, zlasti z mladino bi bilo treba napraviti več zletov za spoznavanje lepote naših planin, kar je osnovna naloga društva. V tem letu se je osamosvojilo Planinsko društvo na Doli, ki si namerava letos zgraditi lastno planinsko kočjo. Prav tako smo iz poročila zvedeli, da je 96 članov naročeno na Planinsk vestnik, ki je najstarejše glasilo te vrste v Evropi.

Najdelavnejši odsek v društvu je bil vsekakor alpinistični odsek. Ta sicer ni izvršil vseh začrtanih vzponov, zlasti ne v maslu Mont Blanca, je pa v domačih planinah opravil v večinskih skupinah kar 16 vzponov. Ta odsek šteje danes 17 plezalcev, od tega 7 pripravnikov. V prihodnje

Zborovan e Zasavskih planincev na Mrzlici

Prejšnjo nedeljo so se na Mrzlici zbrali predstavniki planinskih društev v Zasavju ter se pogovorili o letošnjih nalogah. Posvetovanju so prisostvovali tudi sekretar Okrajnega komiteja ZKS Trbovlje, tov. Viktor Kovač, okrajni sekretar SZDL, tov. Janez Jesenšek ter podpredsednik Zveze PD Slovenije.

Razprava je bila zelo živahna. Med drugim so na njej ugotovili, da število članov planinskih društev narašča vendar pa bo treba z večjo propagando pritegniti še več mladine med planince. Predvsem so si na tem sestanku zadali nalogo, da bodo v prihodnjem letu, ki je med mladimi zasavskimi planinci precej upadel. Tako so se dogovorili, da bodo alpinisti PD Trbovlje, Kuma, Hrastnika in Radeč še letos začeli reševati skupne naloge na alpinističnem področju. Ker je območje sten Velikega Kozja in nad Zidanem mostom

dokaj pripravno za vadbo v alpskih disciplinah, bodo alpinisti torišče dela prenesli tja. Prav tako bodo zasavski planinci tudi letos neutrudno nadaljevali z gradnjami novih planinskih postojank. Tako bomo letos verjetno dobili dve novi planinski postojanki v Zasavju, in sicer bodo gradili planinci z Dola pri Hrastniku ob pomoči hrastniških stekarjev planinsko kočjo ozir planinsko postojanko pri Sv. Juriju nad Hrastnikom. V načrtu imajo, da poleg te planinske postojanke zgrade tudi lep plavalni bazen. Na vrhovih Velikega Kozja pa nameravajo zgraditi planinsko kočjo planinci iz Radeč. Tudi PD »Kum« bo nadaljevalo z deli pri izgradnji svojega planinskega doma na Kumu, ko bo to društvo razpolagalo s potrebnimi sredstvi. Na Mrzlici pa bo PD »Trbovlje« popravilo in uredilo svojo planinsko kočjo. Tudi planinci iz Zagorja hočejo razširiti planinsko kočjo na Čemšenški planini — Hrastničani pa imajo v načrtu, da uredijo in povečajo svojo postojanko na Kalu, tako da bo lahko sprejela več ljudi. ter jo spremenili v postojanko za oddih hrastniških rudarjev in delavcev, kar je dobra zamisel. Dejavnost planinskih društev v Zasavju bo torej letos razgibana, planinske kočje pa bodo nudile prijetno zavetje stotinam in stotinam delovnih ljudi, ki bodo iskali po utrudljivem delu prijeten oddih v naših planinah.

Na nekaj so pa vendar pozabili naši planinci in tudi ostali namreč, da bi bilo umestno v

bližini spomenika padlim borcem NOV na Vrheh, kjer je bila leta 1941 ustanovljena I. revirska četa, postaviti vsaj zasnoko kočje. Posebno letos, ko bomo praznovali desetletnico naše osvoboditve, bi bilo na mestu o tem razmišljati. Za sedaj bi morda napravili tamkaj zaslon postojanko, pozneje pa večjo, dokončno.

Iz čeč nad Trbovljami

Prostovoljno gasilsko društvo v Čečah je imelo pred kratkim svoj redni letni občni zbor. Med uspehi društva v lanskem poslovnem letu je nedvomno največjega pomena nakup prepotrebne motorne brizgalne, ki jo bodo izročili v nedeljo, 15. maja popoldne s primerno slovesnostjo na Katarini svojemu namenu. Na to slavnost vabijo gasilci s Čeč že sedaj vsa sosedsna tovariška društva in prijatelje gasilstva.

Da se je ta dolgoletna želja društva izpolnila, gre zahvala našim ljudskim občanom. Tako je društvu takoj priskočil na pomoč LOMO Trbovlje z znatno denarno vsoto, enako velikodušne geste pa se Čečani nadejajo tudi od Ljudskega odbora mestne občine v Hrastniku. Ker je društvo med okupacijo utrpevalo znatno škodo na svojem gasilskem inventarju in oblekah, so potrebe društva v tem pogledu še vedno velike. Pa tudi te težave bomo zmogli, dokler bo gasilstvu naklonjena naša ljudska oblast in množice naših delovnih ljudi.

Gasilec iz Čeč.

Iz Loke pri Zidanem mostu

Kulturnoprosvetno društvo v Loku se je v nov. sezoni spet znašlo v težavah, ki ga spremljajo že vsa leta. Sedanje vodstvo društva se odločno zavzema, da bi te težave odpravilo, kolikor je v njegov moči. Denarne neveselosti mu je s pomočjo ljudskega odbora občine in KZ Loke ter s podporo LP okraja Trbovlje uspelo vsaj za silo odpraviti.

V društvu deluje več sekcij. V zadnjem času je najuspešnejša knjižnica, ki razpolaga s približno 400 knjigami. Letos ji je z zgoraj navedeno pomočjo uspelo nakupiti za 28.000 d.n. novih knjig ter posluje v svoji dokaj urejeni sobi. Razveseljivo je, da zlasti mladina pridno posega po knjigah.

Pevski zbor, ki je včasih v društvu prednjačil, je danes popolnoma na dnu. Kje je vzrok? Eni kažejo krivdo pri pevovodji, drugi pri pevcih. Verjetno ga bo treba iskati v zavesti odgovornih ljudi. Če bi eden kot drugi imel pred očmi smoter, ki naj mu služijo prosvetna društva na vsi, bi podredili svoje osebne stvari splošnim koristim. Odbor društva je na eni svojih zadnjih sej sklenil zaprositi na pristojnem mestu, da bi kraj dobil z novim šolskim letom vsaj enega učitelja (ki tako ali tako manjka), ki bo sposoben tudi na tem področju nuditi pomoč in ki se bo zavedal, da se njegovo delo ne začne in konča samo v šoli.

Dramska družina je poleg knjižnice najboljša. To sezono je že dala na oder eno igr. prihodnji mesec pa misli uprizoriti drugo. Pomanjkanje sposobnega in dela voljnega režiserja je najbolj boleča točka te sekcije. Vsaka uprizoritev je zato plod prizadev-

nih igralcev samih. Sami se izpopolnjujejo in zobražujejo v tej smeri ter so s prejšnjo nedeljo ogledali »Hamleta« v celjskem gledališču. Močno so se za začudili, ko so brali, da ravno s podobnim namenom prirejajo v Radečah debatne večere ter da so priredili tudi maskerski tečaj za vsa društva. Ne vemo, ali se je zgodilo to namerno ali po naključju, da nas o tem ni nihče obvestil. Prav bi seveda bilo, da bi v takih in podobnih primerih dali pošto sosedom ločano. V bodočih komunah tudi na kulturnoprosvetnem področju pričakujemo na vsi več razumevanja in pomoči.

-ar.

Telovadno društvo na Izakah je delavno

Prejšnjo nedeljo je Telovadno društvo na Izakah ob sodelovanju s prosvetnim društvom izvedlo v kraju dobro uspešno telovadno in kulturno prireditev. Za dobro uspešno prireditev imajo mnogo zaslug mladi Bogo Jenko ter obe učiteljici na Izakah.

L.

Popravek

V članku »Komune — novosplošč socialistične preobrazbe«, ki smo ga objavili v 8. številki »Zasavskega vestnika« na tretji strani, je drugi stavek v 3. stolpcu pod 2. odstavkom »Komuna Hrastnik« pomanjkljiv. Ta stavek se pravilno glasi sledeče: Ta komunna je poleg Trbovlj industrijsko najbolj razvita komunna v Obzavju.

Uredništvo

Mira Pucova:

TIHA VODA

Roman

Vzela je strihlin, trgajoč z nohti papir zavitka. Ko je spala prašek v steklenico, so ji roke tako neznožno drgetale, da je razsula tudi postrani in se je od strihline pobelilo posteljno pregrinjalo. Zobje so ji cvokotali. Hitela je zamašiti steklenico in toliko, da ji n. zdrknila iz rok na tla. Naposled jo je le postavila v omaro in zaklenila vrata.

Naslonila se je na posteljo, kajti bila je prazna od strašne nemoči, ki jo je nenadoma obšla. Vse okoli nje se je vrtilo, v gavi so ji razbijali zvonovi. Naenkrat se ji je šumenje njene krvi zazdelo kakor šumenje narasle reke, ki bo zdaj zdaj prestopila bregove in nekaj časa si je domišljala, da bo kar umrla.

Končno je spet razločila predmete okoli sebe, ozrla se je po sobi in je opazila sleherni stvar. Z rokami je pričela brisati sledove strihline s posteljnega pregrinjala, ga pometati v tla, potepati v preprogo. A dozevalo se ji ga je čedalje več, tako ji je bilo, kakor da bo morala do svoje smrti brisati te sledove in jih ne bo zbrisala nikoli.

Odnehalo je n. pritiskala pesi v prsi. A kako jo je tu notri

vse bolelo! Bilo je izvršeno, pogubljena bo na veke, ki jim ni konca.

Julijus je zašepetala in si je hotela priklicati v spomin njegov zali mladi obraz, njegove jubile, ne oči, smehljaj okoli njegovih občutljivih ustnic. O, da bi zdaj le spet začutila sladko gomazanje po hrbtenici in okoli bokov, vročino sle, ki jo obide, kadar se je dotakne, divji trepet srca, ki se ji v njegov bližini širi — da bi vse to spet začutila dovolj močno in bi ne vedela več za nobeno stvar na svetu. Toda Julijus ti je bil neizmerno daleč spričo dejanja, ki ga je storila. In ker ne ve za to, ker nikoli ne bo o tem nič vedel, ti bo vedno tako strašno daleč Ostala bo sama, kljub temu da jo bo privajal k sebi. Sama, sama.

Mukoma se je obvičevala. Skušala se je rogati sama sebi. Kaj ji je bila resnično tako šibka? Kaj ni že sto in stokrat ugotovila, da ne more s Felksom živeti in da bi mu od gnusa in sovraštva morala zavdati tudi tedaj, če bi ne bilo Julijusa? Kajti ona ne more več ... ne more več. Nebo ti ni dalo svoje milosti dovolj, da bi še naprej prenašala življenje

ob Felksovi strani. Nebo jo je zapustil. Stisnila je ustnice in se opotekla iz sobe. Ljubila je Julijusa, kaj ji je bilo vse drugo mar! Ljubila ga je in ga je hotela imeti. Srce ji je bilo tako. Vrvnala se je. Bleda kakor mrlč je stopila v jedilnico.

Naslonjena na postrežno mizo, je pogledavala na uro. Končno je zaslišala Felksov korak v veži in zelo čudno ji je bilo pomisliti, da še hodi, da še živi in da bo govoril z njo. Ona je že storila, kar je morala, on pa je še živel in bo živel do večera. A v njenih mislih je bil že mrtev.

Videla ga je mrtvega — z razglednim zobom.

Vrata so se odprla. Ni ga mogla pogledati. Zdelo se ji je, da bo zakrčila od groze, ko ga bo ugrizla.

»Agata?« je rekel nekam hri-pavo.

Vse je mogla, kar je hotela ... Celo pogledati mrtvega človeka, človeka, ki ga je sama umorila in z njim tudi sebe pogledati ga, kakor da je še živ, nastavit mu lice v poljub nasmešiti se mu s smehljajem, ki jo je zabolal na ustnicah.

»Čudna si danes! Ali ti ni dobro?«

Nenadoma ji je položil roke na čelo. Njeno čelo je bilo hladno kakor led, njemu pa so gorele roke. Zdrlna se je. Upognila je glavo nazaj. Te strašne vroče roke! Zvečer bodo mrzle, bolj ka-

kor njene ... In sedaj je končno že dvignila pogled.

Gledala je vanj od strani in se je natanko zavedala tega, da ga je pravzaprav že umorila. V sobi je bilo zelo tih, skoraj neresnično in neresnično se ji je zdel njegov obraz, ki je bil danes bled, celo brki, ki si jih je vedno vihal navzgor, so bili danes nekam povešeni, usta je imel odprta, njegov obraz je bil brezbarven in zapuščen.

Zdajci jo je objel okrog pasu in naslonil svoje čelo na njen hladni vrat.

»Daj, pobožaj me.« je prosil. Tudi to je bilo nenavadno, da ji je govoril s prosečim glasom — po navadi je ukazoval ali pa se je je rogati. Kar nekam neprijetno se ji je zdelo, da iz povsem nerazumljivega razloga se je sramovala zanj. Ali pa se je sramovala zase? Tega ni vedela, nič več ni vedela. Toda pobožala ga je po temenu in zopet jo je bilo začutili v dlani trde ščetne njegovih las, ki so se sivi. Ujel jo je za roko in si jo položil na čelo.

»Tako hladne roke imaš.« je zamrmral. »To je prijetno.«

Srce ji je kakor blazno razbijalo v prsih. Kdaj jo bo vprašal, če je že bila zunaj? Potem se bo spet pričelo. Udaril jo bo, morda jo bo odvlekel v njeno sobo. Spet bo zaklenjena, spet se bo čutila kakor žval v kletki. Brezumlje preganjanje živili je znova zapia-

lo v njej in tisto sovraštvo, s katerim je vso noč zrla vanj, ko je z odprti ust spal ob njeni strani in jo je imel zaprt. Toda videti je bilo da ga nič ne zanima, kaj je bilo z njo dopoldne, kajti ko je izpustil njeno roko, je odčasi odšel proti naslanjaču pri oknu in se vrnil vanj. To jo je porazilo.

Težko je požirala, ko je zrla v njegovo vznav upognjeno glavo. Ni si mogla predstavljati, kakšne bodo muke, ki jih bo pred smrtjo preživel zavoljo strupa. Krči? Pene na ustih? Neznane bolečine zaradi katerih bo strašno tulil, preden bo zdihnil? In da: ga je silno sovražila, dala ji je bilo zopet, samo pogledati ga, vendar ni mogla prvoščiti prebudega trpljenja. Oh, da ne bi trajalo dolgo! In da se ne bi zavedel tega, da je zastrupljen! Da bi je vsaj ne gledal tedaj, ko se bo zvilal. Pobežala bo stran.

Kaj pa, če bo kričal: Zastrupljen sem! Glej, zaradi te možnosti ne sme pobegniti, ostati mu mora blizu. In če bo treba, mu bo zamašila umrjajočo usta, vrgla bo čez eno odelo ali blazino, da se bo ta izdajalski krik zadušil. Hropel bo. Morda bo trpel uro ali dve, kaj pa je vedela? In njena kazen se je pričela že ta trenutek v predstav, da bo morala prisotovati smrtni mukam, ki jih je sama povzročila.

Kaplje prvega dežja so zakrhljale na povešenih vetrnicah.

Zdrznila se je. Novotny se je oglašil:

»Tu je prijetno hladno! — zunaj pa je sopro kar neznožno. Nevhita bo.«

»Da.«

»Dobro, da si spustila vetrnice. Ta polmak mi godi. Oč me pečejo, če zrem v svetlobo.«

Zelo čudno je lovil sapo, potem se je prijel za čelo, kakor da bi hotel ustaviti neke misli, ki so mu bile neprijetne. Končno je dejal:

»Tu je sleherni dan več obolenih ... Nevarno je. Da, tudi zame je nevarno. A končno — jaz sem moški. Ustavil se je, kakor da preišči, v čem je bistvo moškega, kdo si je izmislil to prekleto puhlo, da moraš vztrajati v nevarnosti in se izpostavljati smrti — če si moški?«

»Pravzaprav pa bi ti lahko odpotovala za nekaj tednov. Kam pa bi šla rada? V Ljubljano? Ali na Dunaj k moji teti?«

»Meni je vseeno.« je mrtvo dejala.

Govoril je bolj stropu kakor njej:

»Vrag naj te vzame, Agata! Skrbelo bi me pa le, če bi se ti kaj pripetilo. Kljub vsemu ne bi prenesel misli, da bi lahko umrla in me pustila samega in da te ne bi več imel, da bi se zaradi tebe lahko mučil. Kaj n. gljinež? To je skoro zgovor ljubenz, draga moja! Daj, pridi bližje. Položi mi roke na čelo. Glava me boli.«

(Dalje prihodnjic)

V zadnjih dneh v revirjih

TRBOVLJE

Smučarske tekme šolske mladine. — Prejšnji četrtek je šolska mladina gimnazij in obeh osnovnih šol v Trbovljah tekmovala v smučanju. Tekmovanje je organiziral odbor za teletovarno vzgojo pri SPK okraja Trbovlje skupno s Smučarskim društvom v Trbovljah. Mladi smučarji so bili razdeljeni v skupino starejših in skupino mlajših. V prvi skupini je zasedel 1. mesto gimnazijec Zdravko Ačkun, večkratni mladinski smučarski prvak, v skupini mlajših pa pionirka Kotarjeva iz osnovne šole v Trbovljah II. Edina tekmovalka v ženski skupini deklica je bila Tatjana Malavašič. — Vsi najboljši so dobili spominske listine in lepa darila.

250 parov smučaj za šolsko mladino. — Da bi lepi smučarski šport med mladimi pionirji čim bolj razširil, je odbor za teletovarno vzgojo pri SPK okraja Trbovlje ob pomoči OLO Trbovlje razdelil med mladino gimnazij in osnovnih šol v okraju 250 parov smučaj. To gesto okrajnega ljudskega odbora so naši najmlajši veselo pozdravili.

Totj veseli teater iz Maribora je imel na pustni tork zvečer seveda polno dvorano tudi v Trbovljah. Za poslušalce, ki nimajo doma radio aparatov, je bila ta prireditev nedvomno zabavna — za tiste pa, ki jih imajo, ob vsoki vstopnici, ki so jo ta večer plačali, ni bilo tako, saj so slišali marsikatero točko tega programa že večkrat v radiu, kar je seveda — dolgočasno, na kar moramo kot vestni kronisti izvajatelje prikaznega sporeda najspodobneje opozoriti.

S tovarišem Titom po Indiji in Burmi. — Posebni dopisnik »Slov poročevalca« tov. Aljoša Furlan, ki je spremljal našega maršala Tita po Indiji in Burmi, je imel minul petek zvečer ob nabito polni dvorani Delavskega doma v Trbovljah predavanje o potovanju ljubljenskega maršala Tita. Vsi poslušalci so predavatelju hvaležni, da jim je tako lepo prikazal pot našega predsednika Tita po Indiji in Burmi.

Občni zbor kolektiva STT. — V soboto je imela sindikalna podružnica kolektiva Strojne tovarne v Trbovljah dobro obiskani letni občni zbor v dvorani restavracije »Turist« na Vodah. — Na delo te sindikalne organizacije se bomo še povrnili.

Koncert »Zarje«. — Po daljšem presledku bo v soboto, dne 5. marca zvečer nastopil moški pevski zbor trboveljske »Zarje«, ki je pod vodstvom Jožeta

Skrinarja nastudiral nov koncertni program, ki ga v Trbovljah še nismo slišali. Spored te pevske prireditve bo torej vsekar zanimiv, zlasti še, ker bo zbor na tem koncertu prvič zapel skladbo, ki jo je na Peruzijev tekst uglasbil priznani trboveljski glasbenik Oskar Moll.

Premiera igre »Mladost pred sodiščem«. — Preteklo soboto zvečer je gledališki kolektiv »Svobode-Center« v Trbovljah postavil na oder Tiemayerjevo dramo »Mladost pred sodiščem« in z njo dosegel na celi črti prodoren uspeh. Nedvomno smemo šteti to predstavo, v kateri obravnava Tiemayer žgoč pedagoški problem sodobne družbe na Zahodu, ob katerem se mora zamisliti vsak resen človek, med najustrenejše uprizoritve vodilne gledališke družine v Trbovljah, h kateri ji iskreno čestitamo!

Zagorje

Uspešno predavanje. — V petek, 25. p. m., popoldne je v polni zasedeni dvorani kina »Triglav« v Zagorju predaval poseben dopisnik »Slov. poroč.« tov. Aljoša Furlan o zgodovinski poti maršala Tita v Indijo in Burmo. Navzoči so bili z izvajanjem predavatelja zelo zadovoljni.

Hrastnik

Za poplavljenec v Srbiji je daroval kolektiv Steklarnice v Hrastniku 100.000 din kot prvi od industrijskih podjetij v našem okraju. To lepo gesto pohvalno omenjamo.

Zbori volivcev. — V zadnjih dveh tednih so bili zbori volivcev tudi v Sp. Hrastniku. Bili so zadovoljivo obiskani, zlasti pri steklarni. Volivci so razpravljali o pomanjkljivi cestni razsvetljavi, o tlakovanju ceste, o gradnji pekarne v Sp. Hrastniku, o solstvu, o cenah po trgovinah in gostiščih, o trgovini za zelenjavo itd. Zanimivo je bilo poročilo o opravljenih komunalnih delih, prav tako statistični podatki o življenju Hrastničanov v preteklem letu.

Boksarska tekma. — V soboto so v boksarski tekmi med moštvo zagrebške »Lokomotive« in »Rudarjem« iz Hrastnika zmagali gostje z 10:8. — Isti večer je polagala obračun dela sindikalna organizacija hrastniških trgovskih in gostinskih uslužbencev v dvorani Delavskega doma.

Sreča v nesreči. — Prejšnjo soboto popoldne je hrastniški avtobus tik pred železniško postajo na polzki premočeni cestj zaneslo na rob ceste, da je vozilo zdrknilo po pobočju proti zidanomostki cesti. Na srečo

pa je avtobus zadržalo neko drevo, da se vozilo ni preuknilo. Seveda je v avtobusu med številnimi potniki nastal preplah, ki pa so še dosti mirno poskakali iz vozila ter še pravčasno prispeli na postajo do vlaka. — Avtobus, ki je imel le eno zdrobljeno šipo, so zvečer s pomočjo žerjava spet potegnili na cesto ter ga takoj odpeljali v podjetje »SAP« v Celje v zameno.

Pustovanje v Hrastniku. — Prav lepo so se imeli na pustno nedeljo pionirji in cecilani na otroški maskaradi, ki jo je priredil mladini TVD »Partizan« v Hrastniku — drugače pa je bil tamkaj letošnji pust precej — pust, saj niti ene večje javne pustne prireditve ni bilo v kraju, kar se ni zgodilo v Hrastniku že 49 let, ko je tamkaj razsajal hud tifus. Pravijo, da ni tvegalo nobeno gostinsko podjetje ne društvo režijskih stroškov za tako prireditev, zlasti še, ker so v zadnjem času predpisane velike veselilne pristojbine. Koncert veselih me odij je imela pustno soboto v Zg. Hrastniku le rudarska godba na pihalu ob razprodani dvorani; zvez; z žrebanjem daril, ki so jih godbi poklonila hrastniška trgovska podjetja.

Smrt starega godbenika. — V Hrastniku je pred nedavnim zatisnil za vedno oči 76-letni upokojeni rudar Jakob Kirn, ki je bil okrog 50 let član rudarske godbe. Članje te godbe so pokopnika spremljati kot žalujči tovariši, žalne koračnice pa je igrala na pogrebu steklarska godba. Godbeniki so izpolnili poslednjo željo svojega tovariša ter mu zaigrali ob grobu »Usnankovo«. — Naj mu bo lahka domača zemlja!

Smučarski skoki v Kisovcu

V nedeljo, 27. p. m., je smučarski klub SD »Svoboda« v Kisovcu priredil medklubsko skakalne tekme. Nastopilo je 18 članov, po poizkusnem skoku pa je en tekmovalac odstopil. Na nedeljskih tekmah so se posebno izkazali mladinci in pokazali lep napredek Z gotovostjo lahko računamo, da bodo leti v bližnji prihodnosti z uspehom zamenjali starejše tekmovalce. Rezultati — člani: 1. Silvo Kastelic (Proletarec, Zagorje) 190,4 točke (skoka 24 in 23,5 m); 2. Alojz Judež (Prolet.) 181,2 točke (24 in 22,5 m); 3. Lado Pistočnik (Svoboda Kisovec) 174,5 točke (24 in 23,5 m). — Mladinci: 1. Pavel Sevršek (Sv.) 165,8 točke (21,5 in 20 m); 2. Janez Marn (Sv.) 160,5 točke (23,5 in 20 m); 3. Franc Ocepek (Sv.) 150,6 točke (19 in 18 m).

Tudi kisovski športniki so polagali obračun dela

Pred dnevi je bil v novozgrajenem Smučarskem domu občni zbor SD »Svoboda« v Kisovcu. Iz poročil je povzeti, da so si nogometaši društva v sezoni 1953-54 priborili v Celjski nogometni podzvezi v tekmovalni II. razreda tretje mesto, s čimer so prišli v I. razred. Po sledečem jesenskem tekmovalnem se sedaj to moštvo od 8 tekmujočih nogometnih klubov na 5 mestu. Z uspehom nastopajo nadalje v društvu pionirji, ki so že dve leti v zasavskem pionirskem prvenstvu, v katerem ni zapaziti udeležbe vidnejših nogometnih klubov. Na pokalnem tekmovalju, ki ga je priredilo društvo, so si domačini priborili pokal v trajno last pred tekmovalci hrastni-

Meddruštveno tekmovalje v slalomu na Kumu

Prejšnjo nedeljo je bilo kljub izredno neugodnemu vremenu in snežnemu metanju na Kumu meddruštveno tekmovalje v slalomu, ki ga je priredilo smučarsko društvo »Trbovlje«. Sodelovali so tekmovalci iz Celja, Vojnika, Dobovca in Trbovelj. Vsega skupaj 23 športnikov. Tekmovalna proga je bila precej odprta in hitra.

REZULTATI: 1. Nunčič (SD Celje) 0:58,9; 2. Peter Cetina (SD Celje) 1:02,7; 3. Ciril Debeljak (SD Celje) 1:03,5; 4. Pub. Sore (SD Trbovlje) 1:07,3; 5. Ivča Berger (SD Trbovlje) 1:07,5.

OPOZORILO!

Zaradi tehničnih ovir se ustavlja do nadaljnjega s 1. marcem t. l. avtobusni prevoz potnikov na progi Zagorje—Trbovlje.

Avtoprevoz Zagorje.

FIZKULTURA IN ŠPORT

Prvenstvo štajerske v smučanju na Kumu

V Trbovljah in Šoštanjju so odlični smučarji

Nad 200 tekmovalcev in tekmovalk z raznih področij Štajerske se je zbralo na Kumu in pod njim na prvenstvenem tekmovalju svoje podzveze Odlična organizacija je kljub muhastemu vremenu omogočila popolno in nemoteno izvedbo prvenstva, na katerem so se odlikovali poleg tekmovalcev iz Maribora in Celja zlasti še Trboveljčani. Šoštanjčani in domačini.

V soboto so bile v Dobovi pod Kumom tekme v telih, katerih pa ni bilo skoraj nikoli tekmovalcev iz krajev v bližini tekmovalnega področja. Rezultati so bili naslednji:

Članj (12 km): 1. Urbič (Zel.) 57:02; 2. Kovše (Zel.) 59:45; 3. Jere (Proletarec) 1:00:57; **starejši mladinci (6 km):** 1. Suša (Celje) 22:10; 2. Kop (Branik) 23:31; 3. Geršak (Celje) 24:54; **mlajši mladinci (6 km):** 1. Ekart (Br.) 23:08; 2. Kac (Zel.) 23:33; 3. Juhart (Br.) 23:42; **mladinke (6 km):** 1. Zagorc (Trbovlje) 37:29; 2. Gorišek (Dobrna) 38:07.

V alpskih disciplinah je tekmovalo okoli 150 tekmovalcev. V smuku je v odsotnosti nekaterih najboljših štajerskih tekmovalcev, ki so se udeležili tekem na Slemenu in Črnem vrhu, zmagal Peter Cetina (Celje) v času 1:45,5. Sledje mu: Majdič (Trbovlje) 2:02,0; Stoklas (Celje) itd.; **starejši mladinci:** 1. Tomšič (Br.) 2:02,0; 2. Ajdič (Celje) 2:14,3; 3. Stipotič (Br.) 2:24,2; **članice:** Horvat (Br.) 2:14,2; **mlajši mladinci:** 1. Lunežnik (Br.) 1:27,0.



Drugi dan tekmovalja

V nedeljo so bile na sporedu tekme v slalomu in v smučarskih skokih. Proga za slalom je bila dolga 350 m z viš razl. 150 m in 40 vratic. Zmagal je med članj; precej prepričljivo Trboveljčan Majdič v času 2:03,8; 2. Peter Cetina (C) 2:05,1; 3. Rozman (Rudar) 2:11,8; **starejši mladinci:** 1. Lunežnik (Br.) 2:18,0; 2. Ajdič (C) 2:45,0; 3. Krajšek (Dobrna) 2:56,9; **članice:** (250 m, 80 m viš razl., 20 vratic) 1. Crnkovič (Trbovlje) 1:10,8; **mladinke:** 1. B'aznik (C) 1:46,0; **mlajše mladinke:** 1. Dolenc (Kum) 55,3. V skokih so

tekmovali na 30 m skakalnici, nastopilo je 27 tekmovalcev.

Članj: 1. Planinc (Trbovlje) 197,5 (27, 24,5); 2. Jager (Usnjari) 193,1 (26,5, 27); 3. Knez (Kum) 197,2 (25, 25,5); 4. Kokalj (Vojnik) 196,1 (26,5, 24,5); 5. Jezovnik (Usnjari) 189,9 (23,5, 26); 6. Gaube (Branik) 185,1 (24,5, 26,5); 7. Sušec (Usnjari) 181,7 (24,5, 26); **starejši mladinci:** 1. Naraločnik (Usnjari) 185,4 (23, 24); 2. Lovrec (Zel.) 181 (23, 23,5); 3. Centrih (Dobrna) 178,6 (22,5, 23); **mlajši mladinci:** 1. Dolanc (Kum) 172,7 (19,5, 23,5); 2. Juteršek (Vojnik) 160,8 (19, 21); 3. Koritnik (Zel.) 155,9 (19,5, 20).

Naš obveščevalec

Trboveljčani — pozor!

V torek, 15. marca t. l. bomo imeli v Trbovljah spet lep kulturni užitek. To pot nas bo obiskal priljubljeni »Gorenjski kvartet«, ki ga vsi poznamo iz nedeljskih popoldanskih oddaj po željah Radia Ljubljane. Vmes bosta pela tudi dva solista, in sicer Franc Koren ter Denica Filipič. Nastopila bosta nadalje dva humorista.

»Gorenjski kvartet« bo izvajal svoj program ob 16. uri v Domu »Svoboda II« v Zg. Trbovljah za mladino ob 19. uri pa v Delavskem domu za odrasle.

23. p. m. zvečer sem zgubil denarnico na poti od Doma »Svoboda« do stanovanja. Poštenega najdlja presim da mi vrne legitimacijo in silke denar pa obdrži. — Vinko Miklavčič, Trbovlje. — Broška 6.

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega nepozabnega očeta

JAKOBA KIRNA

spremlili na njegovi poslednji poti, naša prisrčna zahvala. Iskreno se zahvaljujemo rudarskim godbenikom, ki so svojega najstarejšega člana tako častno pokopali. Lepa zahvala nada je tolv. Malovrhu za ginižive poslovilne besede in steklarski godbi za žalne koračnice.

Hrastnik. Zahlučja sinova Peter in Milan ter hčerke Angela in Alojzija.

ZAHVALA

Vsem tistim, ki so našega ljubljeneza

MIHO SLAPŠAKA

spremlili na njegovi zadnji poti, se najpričneje zahvaljujemo družini. Željko Slapšak, Dobča.

Do sedaj najbolj obiskani občni zbor

Arnshek, Miro Šuštar, Vili Rugelj, Franc Zdobšek, Alojz Zibert, Cveto Majdič, Stane Hodej, Polde Oprešnik in Jože Herman. Lepe nagrade sta prejela nadalje Ferdo Florjanc za 20-letno aktivno delovanje v nogometu ter Albert Tauš za petnajstletno aktivno delo med nogometaši. Prav tako tudi boksar Matija Sefer, ki je v svoji disciplini nastopil za SD »Rudar« že 130-krat.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega nepozabnega moža in očeta

Alojza Pirca

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremlili na njegovi prerani poti. Posebno se zahvaljujemo predstavnikom ZK, Ljudske oblasti in množični organizaciji, godbam iz Hrastnika in Zabukovice, tovarišem Malovrhu, ing. Kovarčiču, Piklu in ostalim govornikom za poslovilne govore, darovalcem številnih vencev, kolektivno rudnika Zabukovica in vsem ostalim, ki so na kateri koli način sočustvovali z nami. Za vse globoke izraze sočutja sprejmite vsi našo najiskrenejšo zahvalo.

Zalujoči: žena Jožeta, otroka Danijel, Anica in ostalo sorodstvo

Zabukovica, 19. februarja 1955.

Red tejski zbor osnovne šole

v Zgornjih Trbovljah

Dne 9. februarja je bil v Domu »Svoboda II.« roditeljski zbor osnovne šole v Zgornjih Trbovljah. Ta zbor so priredili združili s spominsko slovesnostjo obletnice smrti dr. Franceta Prešerna. Udeležil se ga je precejšnje število staršev prav tako sta ga obiskala predsednik mestne občine tov. Alojz Dular in predsednik SPK pr. LOMO Trbovlje tov. Peter Adlešič.

Zbor je najprej pozdravila odredna načelnica, pionirka Marja Rugelj. Sledil je kratak kulturni

Kurentovanje v Zagorju

Letošnjega pusta so tudi Zagorjani kar slovesno praznovali. V nedeljo, 13. februarja, je TVD »Partizan« organiziral v svojem Domu mladinsko pustno maskarado, ki je zelo dobro uspela. Skoraj vsi mlajši so bili tako pristrčni in tako lepo napravljeni, da je težko reči, katera maska je bila najlepša. Zatem je »Svoboda I.« priredila v Domu TVD »Partizana« tradicionalno pustno zabavo za odrasle. Organizacija te zabave prireditve je bila v večjih rokah, zato je tudi odlično uspela.

Pustni terek so najprej praznovali pusta v Otroškem vrtcu naši najmlajši, kjer so se zbrali vsi cecilani, prišli pa so tudi iz Lok Lepo je bilo gledati ta drobiž ob plesu v vrtcu. Tudi po ostalih krajih Zagorja so pustni terek obhajali po stari navadi. Kurentov praznik le z razliko, da je bilo mask na pustni terek že bolj malo.

Pusta pa so pokopali po starim krajevnim običaju skoro po vseh rudniških obratih pepelnično sredo popoldne. Če je bilo le mogoče, so delavce napravili pustno šemo in jo potem popoldne s primernim konduktom pokopali.

Sedaj ze 116 dobitkov za naročnike „Zasavskega vestnika“

Pohitite z vplačilom naročnine za leto 1955!

Uprav a „Zasavskega vestnika“.